

UZASADNIENIE

Powódka I. W. wystąpiła w dniu 16 listopada 2012 roku do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z pozwem przeciwko Towarzystwu (...) SA wnosila o:

- zasądzenie kwoty 42.799,65 zł należności głównej z ustawowymi odsetkami od kwoty 363,39 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu od dnia 3 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty, od 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia od dnia 3 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty, od 22.341,04 zł tytułem utraconych dochodów wraz z skapitalizowanymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty;
- zasądzenie renty w wysokości 500 zł m-cznie z tytułu zwiększonych potrzeb i zmniejszonych widoków powodzenia na przyszłość, do 10 każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w razie uchybienia płatności którejkolwiek z rat;
- zasądzenie kwoty 4.950 zł tytułem skapitalizowanej renty za okres pierwszych 3 miesięcy z tytułu niezdolności do pracy i zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość z ustawowymi odsetkami ustawowymi od dnia 3 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty;
- zasądzenie kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Pozwana wnosila o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W piśmie złożonym 21 grudnia 2017 roku powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od tej kwoty od dnia rozszerzenia powództwa.

Sąd Rejonowy przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Łodzi.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 października 2011 roku około godziny 9 min 15 w Ł. na skrzyżowaniu ulic (...) doszło do wypadku drogowego. Powódka jadąc samochodem marki A. (...) podczas wykonywania skrętu w lewo została uderzona w tył samochodu przez M. S. prowadzącego pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) W. Sprawca wypadku uznał swoją odpowiedzialność za spowodowanie wypadku składając stosowane oświadczenie na piśmie. Jego odpowiedzialność cywilną z tytułu ubezpieczenia OC polisa nr (...) ponosi (...) SA – pozwane w tej sprawie.

Pozwana uznała swoją odpowiedzialność i wypłaciła powódce kwotę 30.927,86 zł, w tym 6.500 zł tytułem zadośćuczynienia, 1.088,44 zł tytułem odszkodowania za koszty leczenia, 1.165,80 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich i 22.155,57 zł tytułem utraconych dochodów.

W wyniku wypadku powódka doznała obrażeń ciała urazu kręgosłupa szyjnego. W szczególności w zakresie neurochirurgii powódka doznała urazu głowy bez utraty przytomności i urazu zgięciowo-skrętnego kręgosłupa szyjnego. Przez okres 1 miesiąca miała usztywnienie w kołnierzu szyjnym, wtedy przez ten czas zakres cierpień fizycznych był znaczny, a później umiarkowany. Koszty leczenia w zakresie tej specjalności to 713,81 zł za leki i 750 zł za wizyty lekarskie. Niezbędna pomoc osób trzecich to 2 godziny dziennie przez 2 miesiące, uszczerbek na zdrowiu po przedmiotowym wypadku – 10%.

U powódki nastąpiło pogorszenie stanu psychicznego polegające na występowaniu lęku, zaburzeń emocjonalnych pogorszenia nastroju i napędu co skutkuje 7% uszczerbku na zdrowiu.

W ocenie psychologa powódka doznała urazu psychicznego o znacznej sile traumatycznej także z uwagi na powtarzalność okoliczności, gdyż powódka uczestniczyła już wcześniej w dwu wypadkach w latach 2006 i 2011.

W ocenie neurologa uszczerbek na zdrowiu u powódki spowodowany przedmiotowym wypadkiem wynosi 5%, a wynika ze stwierdzonego pourazowego zespołu bólowo-korzeniowego kręgosłupa szyjnego z uwzględnieniem czynnika psychogennego sprzyjającego przewlekaniu zespołu bólowego. W zakresie urazów neurologicznych powódka wymagała pomocy osób trzecich w wymiarze 2 godzin dziennie przez 1 miesiąc po zdarzeniu i 4 godziny tygodniowo przez 8 kolejnych miesięcy.

W zakresie skutków wypadku ocenianych przez lekarza rehabilitanta powódka doznała skręcenia kręgosłupa szyjnego w mechanizmie „smagnięcia biczem” z naciągnięciem mięśni okołokręgosłupowych i tylko z tego powodu doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%.

Powódka winna stosować zabiegi rehabilitacyjne, ale wynikające z przebiegiem samoistnej choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa.

Co do żądanych kwot odszkodowania to Sąd uznał wiarygodność i prawidłowość udokumentowanych wydatków tj wg załączonych do pozwu rachunków.

W zakresie utraconych dochodów - to dochody ze wskazanych raportów z kasy fiskalnej przed wypadkiem – tu też Sąd przychylił się do wyliczeń z pozwu, ponieważ w tym zakresie powódka pozostała przy pierwotnym żądaniu.

Wysokość odszkodowania z tytułu opieki osób trzecich Sąd oparł się na opiniach biegłych, a więc 2 godziny x 30 dni x 11 zł = 660 zł i 4 godziny x 32 tygodnie x 11 zł = 1.408 zł, co daje 660 zł + 1.408 zł razem 2.068 złotych.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci wszystkich dokumentów załączonych do akt. Dodowom z dokumentów Sąd dał wiarę ponieważ nie budzą one wątpliwości co do okoliczności w nich zawartych.

Sąd przyjął za wiarygodne opinie biegłych lekarzy i psychologa. Sąd uznał je za fachowe, przekonujące, zostały przeprowadzone w sposób rzetelny i obiektywny, tu dodać należy, że Sąd przyjął opinię biegłego neurochirurga w jej ostatecznym kształcie po zmianie ograniczeniu uszczerbku na zdrowiu związanego wyłącznie z wypadkiem z 15% na 10%.

Zeznanie powódki Sąd uznał za wiarygodne, jest ono zgodne z innymi dowodami.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest w przeważającej części uzasadnione. Pozwana uznała swoją odpowiedzialność co do zasady wypłacając z tytułu polisy o odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku wskazane już wyżej kwoty.

Postawą rozstrzygnięcia są tu art. 436 § 2 kpc, 415 KC dotyczące odpowiedzialności sprawcy wypadku komunikacyjnego i art. 822 § 1 KC co do odpowiedzialności pozwanego w tej sprawie ubezpieczyciela.

Co do wysokości dochodzonych świadczeń co do odszkodowań to Sąd przyznał je za wyjątkiem odszkodowania za pomoc osób trzecich w wysokości określonej już na początku procesu w pozwie i udokumentowanych załącznikami do pozwu oraz przyjmując wyliczenia wskazane w uzasadnieniu pozwu.

Jedynie w zakresie pomocy osób trzecich Sąd oparł się na opiniach biegłych, którzy wskazali rozmiar tej pomocy co szczegółowo wykazano wyżej.

Uzasadnienia wymaga też wysokość zadośćuczynienia po rozszerzeniu powództwa, w tym zakresie powódka dochodziła go w kwocie 50.000 zł. Sąd przyznał kwotę 43.500 zł, a więc uznał za zasadne adekwatne do doznanych cierpień, ich długotrwałość i uszczerbku na zdrowiu przyznanego przez biegłych łącznie 22%; wysokość zadośćuczynienia na 50.000 zł lecz odliczył wypłaconą już z tego tytułu przez ubezpieczyciela kwotę 6.500 zł. Co do

zasądzonych odsetek Sąd przyznał je zgodnie z przepisami za okres do 31 grudnia 2015 roku, a za okresy późniejsze odsetki ustawowe za opóźnienie.

Sąd zasądził tytułem renty na zwiększone potrzeby jedynie kwotę 100 zł miesięcznie zamiast żądanych 500 zł podnosząc, że opinie biegłych w tym zakresie wskazują na potrzebę wydatków leczenia ale głównie tu biegły rehabilitant z uwagi na samoistne schorzenia kręgosłupa. W tym zakresie Sąd określił wysokość tej renty na zasadzie art. 322 kpc.

Podstawą rozstrzygnięcia co do zadośćuczynienia jest art. 445 § 1 i 444 § 1 KC.

Podstawą rozstrzygnięcia co do renty za utracone dochody jest art. 444 § 2 KC.

Sąd obciążył strony opłatami i wydatkami proporcjonalnie do uwzględnionego i oddalonego powództwa na zasadzie art. 100 kpc.